

Αναγκαιότητα για Συνεχιζόμενη Νοσηλευτική Εκπαίδευση

Η προώθηση της συνεχιζόμενης εκπαίδευσης αποτελεί ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον θέμα τα τελευταία χρόνια. Οι αλλαγές στο χώρο της υγείας, η ραγδαία τεχνολογική πρόοδος, η εισαγωγή νέων πληροφοριών στο χώρο της Νοσηλευτικής, καθιστούν την συνεχιζόμενη εκπαίδευση επιτακτική ανάγκη. Η διαδικασία της εκπαίδευσης κατά τη διάρκεια των βασικών σπουδών δεν αρκεί από μόνη της για να καταστήσει ικανούς τους νοσηλευτές για την παροχή υψηλού επιπέδου και ασφαλή νοσηλευτική πρακτική. Η αναζήτηση της ποιότητας στην παρεχόμενη φροντίδα υγείας οδήγησε και στην αναζήτηση τρόπων εξασφάλισης της συνεχούς επιμόρφωσης του νοσηλευτικού προσωπικού.

Ο όρος Συνεχιζόμενη Νοσηλευτική Εκπαίδευση (ΣΝΕ) δηλώνει την προσπάθεια που καταβάλλουν οι διάφοροι φορείς αλλά και οι ίδιοι οι νοσηλευτές για απόκτηση νέων γνώσεων, πλέον εκείνων που έχουν αποκτήσει μέσω της βασικής εκπαίδευσης. Η παραπάνω διαδικασία ξεκινά μετά το τέλος των βασικών σπουδών και διαρκεί για όλη τη ζωή του ατόμου.

Ο βασικός στόχος της ΣΝΕ, ο οποίος πρέπει να είναι κοινός για τους φορείς και για τους νοσηλευτές, είναι η βελτίωση της παρεχόμενης φροντίδας υγείας. Επιμέρους στόχοι αποτελούν: Η αναθεώρηση παλαιότερων γνώσεων, η καλλιέργεια των δεξιοτήτων των νοσηλευτών, η δυνατότητα μεταφοράς της αποκτηθείσας γνώσης και η προαγωγή της έρευνας.

Η συνεχιζόμενη εκπαίδευση είναι αποτελεσματική και προσκομίζει σημαντικά οφέλη τόσο στη Νοσηλευτική όσο και στους Νοσηλευτές. Το πόσο αποτελεσματική είναι η συνεχιζόμενη εκπαίδευση εξαρτάται από τη βελτίωση της κλινικής πρακτικής και συγκεκριμένα, την ικανότητα των νοσηλευτών να παρέχουν υψηλής ποιότητας νοσηλευτική φροντίδα και το αίσθημα ικανοποίησης που εκφράζεται από τους ίδιους τους νοσηλευτές που συμμετέχουν σε προγράμματα συνεχούς εκπαίδευσης. Επιπλέον, η αποτελεσματικότητα της συνεχιζόμενης εκπαίδευσης διαπιστώνεται και από την επαγγελματική εξέλιξη των νοσηλευτών καθώς και από τις σχέσεις συνεργασίας με τους συναδέλφους.

Τα οφέλη από την συνεχιζόμενη εκπαίδευση είναι πολλά. Τα πιο σημαντικά είναι η καλύτερη ποιότητα στην παρεχόμενη φροντίδα υγείας καθώς και η ενίσχυση της ασφάλειας στο χώρο εργασίας. Η ενίσχυση των γνώσεων και των δεξιοτήτων των νοσηλευτών βοηθά κυρίως, στη μείωση του εργασιακού άγχους, στη λιγότερη απώλεια χρόνου για την εκτέλεση μιας νοσηλευτικής πράξης και στην εμφάνιση λιγότερων ατυχημάτων στο χώρο εργασίας.

Οι νέες ευκαιρίες που δίνονται μέσω της συνεχιζόμενης εκπαίδευσης ενισχύουν την εμπιστοσύνη και την συνεργασία μεταξύ των νοσηλευτών και παράλληλα αναπτύσσεται το κατάλληλο

νοσηλευτικό δυναμικό με πιο δυνατό το αίσθημα της επαγγελματικής και προσωπικής ικανοποίησης.

Σύμφωνα με αποτελέσματα μελετών, οι οποίες δεν περιορίζονται μόνο στην τελευταία δεκαετία, η επιθυμία συμμετοχής των νοσηλευτών, σε προγράμματα συνεχιζόμενης εκπαίδευσης είναι εμφανής. Η φιλοσοφία της διαδικασίας της συνεχούς εκπαίδευσης είναι να ενθαρρύνει τους νοσηλευτές να αναζητήσουν οι ίδιοι την απόκτηση νέων γνώσεων και να εντάξουν τη διαδικασία αυτή στον νοσηλευτικό τους ρόλο.

Οι πολύ σημαντικές ελλείψεις σε νοσηλευτές δεν διευκολύνει την αποδέσμευσή τους για συμμετοχή σε προγράμματα ΣΝΕ και επιπλέον, η έλλειψη οικονομικής στήριξης από τους αρμόδιους φορείς αποτελούν εμπόδια στην εφαρμογή τέτοιων προγραμμάτων.

Υπάρχουν πολλοί νοσηλευτές που θα ήθελαν να συμμετάσχουν στη διαδικασία της ΣΝΕ και οι προαναφερθέντες λόγοι συμμετοχής θα πρέπει να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη έτσι ώστε οι προσπάθειες από τους αρμόδιους φορείς να επικεντρωθούν στη βελτίωση της διαδικασίας της «δια βίου μάθησης».

Η ανάγκη για ΣΝΕ αποτελεί ευθύνη όχι μόνο της πολιτείας αλλά και του κάθε νοσηλευτή ξεχωριστά.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Πανουδάκη – Μπροκολάκη Η. Συνεχιζόμενη Νοσηλευτική Εκπαίδευση. Νοσηλευτική 1998;6(4):320-330.
2. Παπαδημητρίου Μ, Κούρτης Γ, Μητρούλιας Γ, Φιλιππάτος Γ. Συνεχιζόμενη νοσηλευτική εκπαίδευση. Νοσηλευτική 2003; 42(2): 194-205.
3. Babatsikou P.F., Gerogianni K. G., Nursing department: criteria of creation of an achieved model. *Rostrum of Asclepius* 2012; 11(1): 17-27.
4. Griscti O, Jacono J. Effectiveness of continuing education programs in nursing: literature review. *J Adv Nurs* 2006;55(4):449-56.
5. Gould D, Drey N, Berridge EJ. Nurses' experiences of continuing professional development. *Nurse Educ Today* 2007;27(6):602-9.
6. Griscti O, Jacono J. Effectiveness of continuing education programmes in nursing: literature review. *J Adv Nurs*. 2006;55(4):449-56.
7. Kathrein MA. Continuing nursing education: a prespective. *J Contin Educ Nurs* 1990;21(5):216-8.
8. Perry L. Continuing professional education: luxury or necessity? *J Adv Nurs* 1995;21(4):766-7.

9. Nickerson M, Morrison B, Pollard M. Simulation in nursing staff development: a concept analysis. J Nurses Staff Dev 2011;27(2):81-9.
10. Dickerson PS. Making your voice heard: sharing outcomes of continuing nursing education. J Contin Educ Nurs. 2013 Mar;44(3):101-2.
11. Joyce P, Cowman S. Continuing professional development: investment or expectation? J Nurs Manag. 2007;15(6):626-33.
12. Bahn D. Orientation of nurses towards formal and informal learning: motives and perceptions. Nurse Educ Today. 2007;27(7):723-30.

Καδδά Όλγα,

Νοσηλεύτρια, MSc, PhD(c),

Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο